

RAAMATUN TUTKIELMIA

**”Vanhurskasten vaellus on kuin aamun-
koiton valo, joka valkenee valkene-
mistaan täyteen päivään asti”**

NELJÄS OSA

Harmagedonin taistelu

”Kuudes enkeli vuodatti maljansa isoon Eufrat-jokeen, ja sen vesi kuivui, jotta tie valmistuisi auringon noususta tuleville kuninkaille. Ja minä näin ... kolme saastaista henkeä ... riivaajien henkiä, jotka tekevät ihmeitä: ne lähtevät koko maan piirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, kaikkivaltiaan, suurena päivänä ... Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jota hebreaksi nimitetään HARMAGEDONIKSI.” — Ilm. 16:12-16

Kirjan kirjoittaja: Pastori Russell 1897.

Kaikkien kuningasten Kuninkaalle ja kaikkien herrojen Herralle

hänen vihkiytyneitten pyhiensä hyväksi,
jotka odottavat lapseksiottoa,

ja

kaikille niille, jotka avuksi huutavat herraa joka paikkakunnassa, "uskon huonekunnalle”

ja

huokaavalle luomakunnalle, joka ikävöiden
odottaa jumalan lasten ilmestymistä,

on tämä teos omistettu.

”Saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden talouden hoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytyneenä Jumalassa.”

”Tätä armoa hän on runsaasti antanut meille kaikenlaisiksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi, kun teki meille tiedettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä siitä taloushoidosta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi panna toimeen, oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maanpäällä.”

Ef. 3:4,5,9; 1:8-10

TEKIJÄN ESIPUHE

ENSIMMÄINEN PAINOS tästä osasta ilmestyi vuonna 1897. Se käsittelee evankeliumikauden loppua, mikä ulottuu jo uuteen armotalouteen — aikaa, joka tuo maailmalle ihmeellisiä siunauksia, mikä taas vuorostaan, ihmisten valmistumattomien sydänten tähden, aiheuttaa enemmän tai vähemmän vaikeuksia, tyytymättömyyttä ja hätää. Jos 43 vuoden siunaukset jatkuvasti lisääntyisivät niin kuin nyt on tapahtunut, niin ihmiskunnan tyytymättömyys ainoastaan kasvaisi siitä, ja Jumalan aikomus Messiaan valtakunnan perustamisesta ja ihmiskunnan siunaamisesta tulisi siten tyhjäksi tehdyksi.

Siitä syystä antaa Jumala tuhatvuotiskauden aamusarastuksen tulla maailmalle niin vähitellen. Kun ihmiset heräävät menneisyyden horroksesta, eivät he ajattele Herraa eivätkä tunnusta hänen armoaan nykyisten ja tulevien siunausten yhteydessä. Olemme laskeneet, että nämä 43 vuotta ovat lisänneet ihmiskunnan omaisuuden tuhatkertaiseksi siitä, mihin kuusi tuhatta vuotta yhteensä olivat sen saattaneet. Parantuneet olosuhteet sivistyneissä maissa kaikille ihmisille, työajan lyhennys jne. ovat aiheuttaneet suuremman tiedon ja sitä seuraavan tyytymättömyyden. Tämä on sopusoinnussa Herran selityksen kanssa tästä ajassa: ”Monet matkustavat edes ja takaisin ja tieto lisääntyy.” ”Viisaat ymmärtävät.” ”Ja on oleva ahdistuksen aika, jommoista ei ole ollut siitä saakka kuin kansaa rupesi olemaan.” — Dan. 12:1-4,10, engl.käänn.

Toisin sanoen, tiedon lisääntyminen on syynä sen tyytymättömyyden ja pelon kasvamiseen, joka aiheuttaa Harmagedonin eli Jumalan vihan päivän koko ihmiskunnalle. Nykyisessä suuressa sodassa me näemme, että kansakunnat ovat pelänneet toistensa kasvamista. Vaikka kaikki ovat tulleet satumaisen rikkaiksi, ovat kaikki tyytymättömämpiä kuin koskaan ennen ja rauhattomia siitä, että saattaa tapahtua jotakin, mikä voi estää heidän omaisuutensa kasvamista ja johtaa rikkaiden virrat kilpailijan satamiin. Heidän

pelkonsa toisiinsa nähden aiheutti sodan, ja nyt oli sopivin tilaisuus, ennen kuin heikompi tulisi liian vahvaksi. Sama henki ilmenee kaikkialla — kiittämättömyys nykyisestä ja menneestä, pelko tulevaisuudesta ja itsekkyyys, joka vähät välittää kultaisesta säännöstä. Pääoman ja työn välinen kiista on menossa tähän suuntaan, ja me voimme odottaa, että olosuhteet ennen pitkää käyvät pahemmiksi.

Sotaikäyvien kansojen velat ilmoitetaan viideksikymmeneksiviideksi miljardiksi dollariksi — summa, jota ei luonnollisestikaan koskaan makseta kullassa; ja jokainen tietää, ettei ole kultaa tarpeeksi, jotta voitaisiin maksaa edes maailman velkojen korot. Tämä merkitsee perikatoa — niin pian kuin sota loppuu ja kun ei enää uusien obligaatioiden liikkeelle laskemisen kautta voida hankkia rahaa vanhojen korkojen maksamiseen. Kansakunnat ovat siten vaipumassa perikadon kuiluun, mutta niiden laita on sama kuin lankeavien ihmistenkin, ei se tunnu niin vaikealta, ennen kuin lankeaminen päättyy alentavaan iskuun. Nähtävästi ei sota lopu ihmisten puutteen tähden, niiden, jotka ampuvat ja ammutaan, vaan joko ravintoaineiden puutteen tähden tai raha-asiain heikkouden tähden.

Sekä valtio- että rahakuninkaat ja heidän neuvonantajansa ovat hyvin neuvottomia siihen nähden, mitä olisi tehtävä sodan loputtua maailmanlaajuisen vallankumouksen estämiseksi tyytymättömien puolelta. Kaksikymmentä miljoonaa ihmistä, jotka nyt ovat aseissa, tulevat tarvitsemaan työtä. Otaksu, että neljäsosa näistä pidetään armeijassa, niin mitä tehdään jäljellä olevien kolmen neljäsosan kanssa? Tämä on kysymys, joka hämmentää monta maailman viisasta miestä. Maailma tulee nyt toimeen ilman heitä ja valmistaa sitä paitsi suunnattomat määrät sotilas- ja ampumatarpeita. Se voisi nähtävästi kokonaan tulla toimeen ilman noita kahtakymmentä miljoonaa miestä. Sen kautta että he pitävät vähässä arvossa ihmishenkeä, he muodostavat suuremman tai pienemmän vaaran kussakin maassa. Englantilaiset tekevät valmistuksia siirtääkseen ylijäämänsä maanviljelijöiksi Kanadaan ja Australiaan. Muut kansakunnat toimivat epäilemättä samaan suuntaan siinä määrin kuin voivat. Mutta ne kaikki huomaavat, että ne saavat täyden puuhan ratkaistakseen tämän pulman.

Raamattu osoittaa, että juuri niihin aikoihin saavat maailman nimikirkkojärjestelmät suuren vaikutuksen viranomaisten yhteydessä. Me voimme helposti nähdä syyn siihen. Kaikki valtakunnat, rahallisesti heikontuneita kun ovat, näkevät välttämättömäksi säilyttää hallitsevan otteen ihmisiin voidakseen estää jokaisen sosialismin ja anarkian ilmauksen. Ne odottavat luonnollisestikin noilta suurilta uskonnollisilta järjestelmiltä, joita kutsutaan kirkoiksi, että ne tukevat heitä, pitävät kansan ohjaksissa tulevaisen vaivan uhkauksilla sekä ylimalkaan auttavat valtiolaivaa hukkumasta. Kirkot ovat myös halukkaita ja iloisia saadessaan käyttää tilaisuutta. Niitä kääritään jo kokoon kuin kirjakääröä — toisella puolen katolilaiset ja toisella puolen protestantit, vastustajat ja kumminkin liittoutuneet kumpikin puoli yhdistyneenä ja liittoutuneena parhaan kykynsä mukaan.

Mutta Raamattu selittää, että tuo hallitseminen ”kuningattarena” tulee olemaan lyhyt ja että Babylonin lankeemus on suuri niin kuin suuren, mereen heitetyn myllynkiven. Tämän niin kutsutun ”kuningattaren” lyhyen vallan aikana tulee maailma suuren painos-

tuksen alaiseksi totuuden julistamiseen nähden. Ja ne, jotka havaitaan uskollisiksi Jumalaa ja totuutta kohtaan, saavat epäilemättä kärsiä sen tähden.

Babylonin lankeemuksen aikana seisovat maan mahtavat raha- ja valtioruhtinaat ja kuninkaasotkat kaukana läheisestä yhteydestä hänen kanssaan, vaikkakin he suuresti surevat sen kukistumista, havaiten sen merkitsevän heidän omaa kukistumistaan. Pian sen jälkeen seuraa pakanallisten valtakuntien kukistuminen, jota Raamatussa vertauskuvallisesti kutsutaan suureksi paloksi, joka kuluttaa koko maan.

Siihen nähden, että tämä kirja kirjoitettiin kaksikymmentä vuotta sitten, ei kenenkään tarvitse hämmästyä, että muutamat sen esityksistä, vaikka ovatkin voimakkaita, täyttyvät todellisuudessa suuremmalla voimalla. Maailman omaisuus on esim. suuresti lisääntynyt näiden kahdenkymmenen vuoden kuluessa. Pääoman yhteenliittymät ovat suuresti kasvaneet voimassa ja vaikutuksessa. Lasketaan, että viimeisenä neljänä vuotena on Yhdysvaltain rikkaus lisääntynyt kymmenellä miljardilla dollarilla vuosittain.

Tässä osassa osoitettiin, että vaikka trustit siihen aikaan, jolloin se kirjoitettiin, olivat pikemmin hyväntekijöitä kuin vahingollisia, niin siitä huolimatta tulisivat nämä jättiläiset, jotka olivat syntyneet ahneudessa ja rakennetut itsekkyydessä, lopulta vaaraksi kansalle ja sen eduille. Me olemme nyt saavuttaneet sen ajankohdan, ja monet huomavat, että vaara on uhkaamassa. Mitään pahaa ei voida toimittaa niin kauan kuin koneisto käy hyvin ja sitä voidaan hallita, mutta kun se hetki tulee, jolloin tirehtöörin ja kapitalistien edut käyvät vastakkain työläisten ja yleisön etujen kanssa, niin katsokaa silloin! Muista henkeytettyä sanaa — että tulee ”ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä saakka kuin ihmisiä rupesi olemaan.”

Kuinka iloisia olemmekaan, että ihmisen äärimmäinen avuttomuus tänä ahdistuksen aikana antaa Herralle syyn tarttua asioihin. Hän odottaa oikeaa aikaa tarttuakseen asioihin. Hän haluaa vuodattaa Messias-valtakunnan siunaukset ihmiskunnalle tuhannen vuoden aikana nostaakseen ihmiset synnistä ja kuoleman tilasta takaisin Jumalan kuviksi ja kaltaisuuteen. Hän tietää, että heidän täytyy ensin saada määrätyt opetukset. Hän on jo näyttänyt tämän niille, joilla on näkevät silmät, sallimalla yli neljäkymmentä vuotta pitkän valkenemiskauden — joka kumminkin, sen sijaan että se olisi tuottanut siunausta ja onnea maailmalle, on aiheuttanut enemmän tyytymättömyyttä. Herra antaa ihmisuvun nähdä oman tyhmyytensä omien suunnitelmiansa ja ohjelmiansa ajamisessa. Hän sallii heidän osoittaa näiden pyrkimysten hedelmättömyyden ja osoittaa heille, ettei mikään muu kuin Jumalan asioihin tarttuminen voi pelastaa heitä täydellisesti kukistamasta yhteiskuntaa. Hän tosin sallii tämän kukistamisen ja järjestää sen perästä uudestaan ihmiskunnan Messiaan alamaisuudessa, sillä hän on luvannut, että hänen valtakunnastaan tulee ”kaikkien kansojen toivo.” — Hagg. 2:8, engl.käänn.

Palvelijanne Herrassa

CHARLES T. RUSSELL.

Brooklyn, N.Y., 1 p. Lokakuuta 1916.

ESIPUHE

Harmagedonin taistelu

”Kuudes enkeli vuodatti maljansa isoon Eufrat-jokeen, ja sen vesi kuivui, jotta tie valmistuisi auringon noususta tuleville kuninkaille. Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoisia. Sillä ne ovat riivaajien henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, kaikkivaltiaan, suurena päivänä. — Katso minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistaan vaarin, jottei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi. — Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jota hebreaksi nimitetään Harmagedoniksi.” — Ilm. 16:12-16

Harmagedon on hebrealainen sana, ja se merkitsee Megiddon kumpu eli Hävityksen vuori. Megiddonilla oli erittäin huomattava asema Esdraelon tasangon eteläosassa, se kun oli kovin tärkeän, vuoristoon johtavan solan varrella. Tämä kohta oli hyvin suuri taistelupaikka Palestiinassa, ja siinä on taisteltu monta kuuluisaa Vanhan Testamentin taistelua. Siellä Gideon ja hänen pieni joukkonsa hämmästyttivät ja ajoivat pakosalle midianlaiset, jotka hävittivät toinen toisensa taistelussaan. (Tuom. 7:19-23) Siellä filistealaiset voittivat kuningas Saulin. (1 Sam. 31:1-6) Siellä farao Neeko löi kuningas Joosian eräässä onnettomimmista taisteluista, mitä Israelin historiassa tunnetaan. (2 Aik. 35:22-25) Siellä asuivat myös kuningas Aahab ja hänen vaimonsa Iisebel, Jisreelin kaupungissa, jossa Iisebeliä myöhemmin kohtasi kauhea kuolema. — 2 Kun. 9:30-37

Taistelut olivat eräässä merkityksessä esikuvallisia. Midianilaisten tappio pelasti Israelin kansan orjuudesta. Siten esikuvasi Gideon ja hänen joukkonsa Herraamme ja seurakuntaa, jotka vapauttavat ihmiskunnan synnin ja kuoleman orjuudesta. Kuningas Saulin kuolema ja hänen valtakuntansa kukistuminen filistealaisten kautta avasi tien Daavidin hallitukselle, Daavidin esikuvatessa Messiasta. Kuningas Aahab esikuvasi maallista hallitusta, jota Ilmestyskirjassa on esikuvallisesti kutsuttu ”lohikäärmeeksi”. Kuningatar Iisebel esikuvasi suurta porttoa, Baabelia, ja sellaisena se on mainittu nimeltä. ”Sinä suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani.” — Ilm. 2:20

Raamatussa on Herra ilmeisesti nähnyt soveliaaksi yhdistää tämän kuuluisan taistelukentän, Harmagedonin, nimen siihen suureen taisteluun totuuden ja eksytyksen, oikean ja väärän, Jumalan ja mammonan välillä, millä evankeliumikausi päättyy ja Messiaan aikakausi alkaa. Hän oli tarkoituksella käyttänyt syvää kuvakieltä Raamatun viimeisessä kirjassa, ilmeisesti aikoen kätkeä muutamat tärkeät totuudet siksi kunnes olisi aika paljastaa ne. Mutta silloin ”ei yksikään jumalaton ymmärrä, mutta taitavat (viisaat) ymmärtävät.” (Dan. 12:10) Kukaan, jonka sydän ei ole sopusoinnussa Jumalan kanssa, ei ymmärrä, mutta ainoastaan hänen kansansa, viisaat, ymmärtävät — viisas neitsytluokka Mestarin vertauksessa. — Matt. 25:1-13

Kun siis ajattelemme tekstiämme, ei meidän tule odottaa kansojen kirjaimellista kokoontumista Megiddonin vuorelle. Pikemmin tulee meidän tarkastaa, mitä tämä vuori

esikuvaa. Useita asioita kutsutaan ”Harmagedonin taisteluksi”; tätä lausepartta käytetään monella tavalla ja monelta kannalta katsottuna. Mutta kristityt tietävät, että tämä sana Harmagedon kuuluu erityisesti Raamattuun, jossa sitä käytetään henkisessä merkityksessä. Jos siis nykyään on sopivaa tutkia Harmagedonin taistelua valtiolliselta kannalta, niin on varmaankin sopiva aika tutkia sanaa sen oikealta, uskonnolliselta näkökannalta.

Me tiedämme kaikki, että Ilmestyskirja on täynnä esikuvia. Jumala näyttää asettaneen tämän kirjan viimeiseksi Raamatussa aikoessaan kätkeä suuria ja tärkeitä totuuksia. Kaikki Raamatun tutkijat ovat yksimielisiä siitä, että se sisältää arvokkaita totuuksia. Kuitenkin on Jumala niin taitavasti peittänyt nämä totuudet, että hänen kansansa menneinä aikoina ei ole kyennyt täydelleen ja selvästi näkemään niitä. Raamatun tutkijat uskovat, että tämä on ollut Jumalan tarkoitus, ei ainoastaan siksi, ettei näiden totuuksien aika ollut tullut, vaan koska Jumala aikoi kätkeä totuutensa muutamat piirteet maailmalta. Ihmiskunta on lakkaamatta käsittänyt väärin Jumalan suunnitelman; sillä Jumala on viisaudessaan tahtonut, että se käsitettäisiin väärin. Ilmestyskirjassa kerrotut totuudet eivät ole maailmalle, ei nimikristityille, vaan seurakunnalle, Kristuksen ruumiille, pyhiä varten — ”taivaissa kirjoitetulle esikoisseurakunnalle.” Näille tieto tulee ”ruokana aikanaan.” ”Taitavat (viisaat) ymmärtävät.”

Raamattu on tulvillaan Harmagedon kuvauksia. Herramme Jeesus kutsuu sitä ”suureksi ahdistukseksi, jonka vertaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti, eikä milloinkaan tule.” (Matt. 24:21) Profeetta Daniel kuvaa sen ”ahdistuksen ajaksi, jommoista ei ole ollut siitä asti kuin ihmisiä on ollut olemassa, siihen aikaan asti.” (Dan. 12:1) Välittömässä yhteydessä tämän lausuntonsa kanssa Daniel selittää, että silloin nousee Jumalan edustaja, ”Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi (Israelin) lasten puolustajana.” Sana ”Miikael” merkitsee: ”Hän, joka on niinkuin Jumala” — Jumalan kaltainen. Hän nousee vapahtakseen Jumalan kansan, oikaistakseen eksytyksen ja vääryyden, lujittaakseen oikean ja totuuden, tuodakseen ihmismaailmalle Jumalan suuren valtakunnan, jota on saarnattu Aabrahamin päivistä alkaen.

Messiaan valtakunnan perustamisen aika

Johanneksen Ilmestystä, joka on kuvauksien kirja, ei maailma ymmärrä. Jumala itse on sanonut, että seurakuntakin voi odottaa ymmärtävänsä sen vasta määrättyinä aikana. Kun profeetta Daniel kysyi näkyjensä merkitystä, vastasi enkeli: ”Mene, Daniel, sillä nämä sanat ovat salatut ja sinetillä suljetut lopun aikaan asti” — ei maailman loppuun asti, vaan aikakauden loppuun asti, tämän armotalouden loppuun asti. ”Maa pysyy iankaikkisesti.” — Saarn. 1:4

Apostoli Pietari kertoi meille, että tämä aika päättyy suureen tulipaloon, joka kuvaa hädän aikaa, jolloin nykyiset laitokset hävitetään. (2 Piet. 3:8-13) Toisessa paikassa Raamattua kuvataan tämä hirvittävä hädän aika myrskynä, tuulispäänä, tulena, joka kuluttaa kaiken. Kun nykyinen asiointi suuressa hädässä on hävinnyt, perustaa Jumala itse valtakuntansa, jota olemme rukoilleet: ”Tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi maassa niinkuin taivaassa.”

Jos sen tähden on jotakin, joka osoittaa, että me elämme evankeliumikauden lopussa, jotakin, joka osoittaa, että neitseet puhdistavat lamppujaan, niin voimme olla varmasti vakuutetut, että aika, jolloin viisaat neitseet astuvat kirkkauteen, on aivan lähellä. Mikä siunattu sanoma tämä onkaan kaikille niille, ”jotka hänen ilmestymistään rakastavat!”

Samassa ennustuksessa, jossa kerrotaan lopun ajan olevan ajan, jolloin Jumalassa viisaat ymmärtävät, sanotaan meille, että tänä aikana huomataan erityisesti kaksi asiaa: ensin ”monet kulkevat edestakaisin,” ja toiseksi ”tieto lisääntyy.” (Dan. 12:4, alkuteksti) Meidän päivinämme näemme tämän ennustuksen täyttyneen. Kaikkialla maailmassa ihmiset kulkevat enemmän edestakaisin kuin koskaan ennen. Rautatiet, höyrylaivat, automobiilit, raitiotiet – maan päällä, maan alla ja ilmassa – jne. kuljettavat ihmiskuntaa kaikkialla. Tiedon yleinen lisääntyminen on meidän ihmeellisen aikamme yleisenä piirteenä. Jokainen kymmenvuotias lapsi kykenee lukemaan. Kaikkialla maailmassa on kodeissa kirjoja, sanomalehtiä, Raamattuja – sellainen tilaisuus saavuttaa tietoa, jollaista ei ole ollut sitten kuin ihmisiä rupesi olemaan maan päällä.

Tämän ennustuksen huomattava täytyminen osoittaa aikamme lopun ajaksi, jolloin nykyinen armohallitus päättyy ja uusi armohallitus perustetaan – aika, jolloin Jumalan kansa kykenee käsittämään aseman ja valmistumaan muutostaan varten.

Tarkastuksen alaisia ovat periaatteet, ei yksilöt

Kaikki kristityt laskevat Ilmestyskirjan Herramme antamaksi, kuten apostoli Johanneskin. (Ilm. 1:1) Sen tähden emme ole edesvastuussa niistä kuvauksista, joita tässä kirjassa käytetään. Meitä voidaan monella eri tavalla väärinkäsittää, vieläpä hyvät kristitytkin tekevät sen, josta syystä me luonnollisesti koetamme mahdollisimman huolellisesti esittää näkökantamme. Kun ryhdymme esittämään käsitystämme Ilmestyskirjan kuvauksista, haluamme mitä selvimmin painottaa, ettemme aio puhua mitään hyviä kristittyjä vastaan missään tai minään aikana, ei seurakunnassa eikä seurakunnan ulkopuolella. Meillä ei ole mitään sanottavaa ihmisistä. Me käsittelemme AINA PERIAATTEITA, OPPEJA; henkilöitä EI KOSKAAN! Jumala ei ole antanut meidän tehtäväksemme ihmisten tutkimista; tehtävämme on tutkia hänen sanaansa.

Esittäessämme käsitystämme Ilmestyskirjan kuvauksista, huomaamme, että Jumalan sana ilmaisee hyvin ankarat toimenpiteet muutamiin päiviemme suuriin järjestelmiin nähden – muutamiin, joita kauan on palveltu ja kunnioitettu, joihin ajattelemme kuuluneen monen, jotka sanoissaan ja töissään ovat jumalisia. Erottakaaamme sen tähden tarkkaan *henkilöt ja järjestelmät*. Me emme sano mitään jumalaapelkääväisistä henkilöistä, mutta selittäessämme Jumalan sanaa me puhumme ainoastaan siinä mainituista järjestelmistä. Uskomme todellakin, että Jumalan pyhää kansaa ei ole mainittu näissä esikuvissa, nähtävästi siitä syystä, että Jumalan pyhät verrattuina ihmiskunnan satoihin miljooniin muodostavat ainoastaan pienen joukon, kuten Jeesus sanoi: ”Älä pelkää, sinä pieni lauma.”

Kun ryhdymme selittämään Ilm. 16:13-16 olevia esikuvia, niin me huomaamme kolme tekijää joukkojen kokoamisen yhteydessä tähän Harmagedonin taisteluun. Me lueimme, että pedon suusta, väärän profeetan suusta ja lohikäärmeen suusta läksi kolme

saastaista sammakon muotoista henkeä; ja että nämä kolme saastaista sammakon muotoista henkeä läksi kokoamaan koko maailmaa tähän Harmagedonin taisteluun.

Syyllä voimme sen tähden kysyä, mitä järjestelmiä tarkoitetaan näillä esikuvallisilla sanoilla – lohikäärmeellä, pedolla ja väärällä profeetalla. Kun olemme löytäneet näiden sanojen tarkoituksen, niin kysymme, mitä esikuvasivat sammakot, jotka tulivat ulos heidän suustansa.

Läpi Raamatun käytetään petoa esittämään hallitusta. Sillä tavalla kuvataan Danielin ennustuksessa maan suuria yleismaailmallisia hallituksia. Babylon oli jalopeura, Meedo-Persia karhu. Kreikka leopardi ja Rooma lohikäärme. (Dan. 7:1-8) Rooman valtakunta on yhä edelleen olemassa. Kristikunta on osa suuresta Rooman valtakunnasta, joka alkoi Caesarin päivinä ja joka Raamatun mukaan on yhä edelleen olemassa.

Itse asiassa yhtyvät kaikki Raamatun selittäjät siihen, että Ilmestyskirjan lohikäärme edustaa puhtaasti maailmallista valtaa, missä kohdassa se sitten esiintyneekin. Meidän ei tule käsittää tämän tarkoittavan sitä, että kaikki maailman vallat olisivat pahoja tai perkeleestä, vaan että Herra haluaa käyttää lohikäärmettä esikuvana esittämässä maallista valtaa.

Ilm. 16:13 peto on sama kuin se, joka mainitaan Ilm. 13:2, jossa se kuvataan leopardin kaltaiseksi – kirjavaksi. Protestanttiset Ilmestyskirjan selittäjät ovat yksimieliset siitä, että tämä esikuva tarkoittaa paavijärjestelmää – ei paavia, ei katolisia seurakuntia eikä yksityisiä katolilaisia, vaan *järjestelmää kokonaisuudessaan*, joka on ollut olemassa vuosikatoja.

Sanassaan on Jumala nähnyt hyväksi esittää paavikunnan järjestelmänä, hallitukseksi. Paavikunta väittää, että Jumalan valtakunta, Messiaan valtakunta perustettiin 799 jKr., että se on kestänyt tuhat vuotta, kuten Raamattu selittää Kristuksen valtakunnan kestävä; ja että se päättyi 1799 jKr. He väittävät myös, että 1799 jälkeen tämä Kristuksen valtakunta (so. paavijärjestelmä, jota Ilmestyskirjassa kutsutaan pedoksi) on kärsinyt väkivaltaa; ja että tänä aikana Perkele on ollut irti toteutukseksi Ilm. 20:7 jakeen.

Historia kertoo, että aika, joka päättyi 1799, jolloin Napoleon teki sotaretkensä Egyptiin, määräsi rajan paavin vallalle kansoihin nähden. Napoleon vei myös paavin vankina Ranskaan, jossa tämä myös kuoli. Tämän nöyryyttävän kokemuksen väittävät roomalaiskatolilaiset osoittaneen sen ajan, jolloin Saatana päästettiin irti toteuttamaan Ilm. 20:7 jaetta.

Emme voi yhtyä katolilaisten veljiemme ennustuksen selitykseen. Herramme oli varmaankin oikeassa, kun hän selitti, että ”Saatana on tämän maailman ruhtinas,” ja että tämä on ”nykyinen paha maailma” eli aikakausi. Syy siihen, että on niin paljon laajalle levinneitä, vääriä oppeja, eksytystä, tietämättömyyttä, taikauskoa kaikkialla, on se, että Saatana on se suuri olento, joka on pettänyt maailman. Raamatun mukaan sidotaan Saatanan tuhanneksi vuodeksi, jottei hän enää eksyttäisi kansoja. (Ilm. 20:3) Kun tuhat vuotta on kulunut loppuun, päästetään Saatana irti vähäksi aikaa koettelemaan ihmiskuntaa. Sitten hänet hävitetään toisessa kuolemassa yhdessä kaikkien niiden kanssa, jotka ovat sopusoinnussa hänen kanssaan.

Vasta nyt alkavat Raamatun tutkijain silmät avautua näkemään Jumalan rakkauden pituutta, leveyttä, korkeutta ja syvyyttä – hänen ihmeellistä suunnitelmaansa, jonka hän on tehnyt ensin seurakunnan hyväksi, joka tulee osalliseksi valtakunnan kirkkaudesta, ja toiseksi ihmismaailman hyväksi siten, että se siunataan nostamalla inhimilliseen täydellisyyteen noiden tuhannen vuoden kuluessa. Tämä ihana aika on juuri tulossa, sen sijaan että se olisi menneisyydessä. Niin ihana on ihmiskunnan tila Messiaan valtakunnan päättyessä, ettei mitään unelmaa voi siihen verrata. Mutta Jumalan suuri työ ei ole loppuun suoritettu, ennen kuin jokainen inhimillinen olento on saavuttanut täydellisyyden tai tullut hävitetyksi toisessa kuolemassa, jos hän on kieltäytynyt tulemasta sopusointuun vanhurskauden lakien kanssa. Sen jälkeen kuullaan jokaisen luomuksen taivaassa ja maan päällä sanovan: ”Valtaistuimella istujalle ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta iankaikkisesti.” – Ilm. 5:13

Siten esikuvaa lohikäärme Rooman valtaa, joka edustaa maailman maallista valtaa. Peto on paavikunnan hallitusjärjestelmä. Kolmas esikuva, väärä profeetta, on vielä selittämättä. Me uskomme, että tämä on toinen nimi järjestelmälle, jota toisessa paikassa kutsutaan ”pedon kuvaksi.” (Ilm. 13:14) Raamatun mukaan tämä kuva edustaa hyvin tarkkaan petoa. Väärän profeetan, pedon kuvan, ymmärrämme tarkoittavan protestanttisten kirkkojen yhtymää.

Pedon kuva

Jotta voisimme nähdä, miksi protestanttisten kirkkojen yhtymää esikuvataan pedon kuvalla ja väärällä profeetalla, täytyy meidän tutkia toisia Raamatun esikuvia.

Ilm. 17:5:ssä kiinnitetään huomiomme nk. suureen ”salaisuuteen”. Sana ”portto” ei merkitse Raamatun esikuvissa siveetöntä henkilöä. Se tarkoittaa seurakuntaa, josta piti tulla Jumalan valtakunta, mutta joka on menettänyt neitsyytensä ja yhtynyt maalliseen isäntään taivaallisen Isäntänsä asemasta. Mihin maalliseen isäntään seurakunta on yhtynyt? Rooman valtakuntaan. Lutherin ja toisten uskonpuhdistajien mielessä ei ollut epäilystäkään siitä, etteikö seurakunnan ja maailman välillä ollut läheistä yhteyttä. Jonkun aikaa vakuutti seurakunta odottavansa Kristusta perustamaan valtakuntaansa. Lopulta se sanoi: ”En tahdo odottaa Kristuksen toiseen tulemiseen, tahdon yhtyä Rooman valtakuntaan.”

Kaikki tietävät tuloksen. Roomalaiskatolinen kirkko kohotettiin ja se hallitsi kuningattona vuosisatoja. Tämä kirkon ja valtion liitto esitetään kuuluisassa Italiasta löydetyssä taulussa. Valtaistuimella istuvat paavi ja keisari rinnatusten. Toisella puolella ovat arvojärjestyksessä kardinaalit, piispat, alemmat papit ja maallikot. Toisella puolella kenraalit, luutnantit, sotamiehet jne. yleiseen kansaan asti. Siten tunnustettiin kirkon ja valtion liitto.

Tämän liiton perustuksella kutsutaan kaikkia maallisia hallituksia kristillisiksi; sillä he väittävät yhtenäisyyttä osana seurakuntaa. Historia kertoo meille, miten kirkko monena vuosisatana määräsi maan kuninkaat. Ketä vaan paavi tahtoi, se kruunattiin. Todistuksena kirkon ylivaltiudesta mainitsee historia Saksan keisarin Henrik IV, joka oli joutunut paavin epäsuosioon ja joka rangaistukseksi pakotettiin seisomaan kolme päivää

Canossan linnan ulkopuolella, paljain jaloin ja puettuna ainoastaan katujan jouhikankaiseen paitaan, alttiina keskitalven pakkaselle. Sitten hänet pakotettiin ryömimään käsillään ja polvillaan Pontifeksin eteen, jonka silkki vaippaa siirrettiin, jotta keisari voisi suudella paavin suurta varvasta toteuttaakseen Ps. 2:12 olevat sanat: ”Suudelkaa Poikaa, te maan kuninkaat.”

Käsityksemme mukaan on Raamattu tässä väärin tulkittu. ”Pojalla” ei tarkoiteta paavia. ”Pyhä vuori” on Jumalan valtakunta. Hänen valtakuntansa toimeenpanijoita esikuvataan pyhällä Siionin vuorella. Suuri Messias kukistaa täydelleen kaikki nykyajan asiat ja perustaa vanhurskauden ja totuuden valtakunnan, joka nostaa ihmiskunnan synnistä ja alennuksesta.

Roomalaiskatolilaiset uskovat, että paavi on Kristuksen sijaishallitsija, joka hallitsee hänen sijastaan. He uskovat, että nykyinen aika on aika, jolloin Saatana on päästetty irti eksyttämään kansoja, että kirkko saa hyvin pian jälleen vallan maailmassa; ja että seurauksena on, että jokainen, joka ei tottele heitä, hävitetään. Tämä selitys kiinnittää huomiomme Ilm. 13 ja 20 lukuun. Protestantit eivät välitä asemasta. Epäilemättä ovat kaikki ajattelevat ihmiset huomanneet, että alku yhtymään tulee protestanttilaisuudesta, eikä koskaan katolilaisuudesta.

Nyt tullaan kysymykseen: Miksi Raamattu kuvaa protestanttilaisuutta pedon kuvalla? Mistä ja miten tämä johtuu? Uskonpuhdistuksen ajoista alkaen ovat protestantit pyrkineet vapautumaan henkilökohtaisesti entisajan pimeydestä, ja siten he ovat muodostaneet monta uskontunnustusta ja järjestäneet monta lahkoa. Mutta viime vuosisadan keskivaiheilla alkoivat johtajat nähdä, että jos jokainen jatkaisi henkilökohtaista Raamatun tutkimista, niin tulisi aika, jolloin jokaisella olisi oma uskontunnustuksensa. Estääkseen sitä, mikä heistä näytti vallan menettämiseltä, he suunnittelivat protestanttien yhtymän, evankeliseksi allianssiksi kutsutun järjestelmän.

Evankelinen allianssi, eri protestanttisten lahkojen yhteinen järjestelmä, muodostettiin vuonna 1846 siinä tarkoituksessa, että se omalla tavallaan tekisi sen, mitä katolilaiset tekisivät heidän omalla tavallaan. Nähdessään roomalaiskatolilaisten suuren voiman, jota he käyttivät, koska heillä oli yhteinen järjestelmä, protestantit sanoivat: ”Me olemme jakaantuneita. Meillä ei ole voimaa. Me tahdomme järjestäytyä.” Silloin, Raamatun mukaan, he tekivät pedon kuvan.

Kuitenkin Raamattu sanoo, että ennen kuin kuva voi tehdä mitään erityistä pahaa, täytyy sen saada elämä kaksisarviselta pedolta. (Ilm. 13:15) Tämän kaksisarvisen pedon, jolla on sarvet niin kuin lampaalla, mutta ääni niin kuin lohikäärmeellä, uskomme esittävän Englannin kirkkoa, joka ei kuulu evankeliseen allianssiin. Englannin kirkko väittää sitä, mitä Rooman kirkkokin väittää – että se on totinen seurakunta, että kaikki muut ovat väärässä; että sillä on alkuperäinen apostolinen perintöoikeus; ja ettei kellään muulla ole oikeutta saarnaamiseen kuin sillä, joka on saanut jumalallisen, apostolisen käsien päällepanemisen. Tämä on vuosisatoja ollut Englannin kirkon väite, ja se muodostaa eroamiskohdan sen kirkon ja kaikkien toisten protestanttisten lahkojen välillä.

Vaikkakin evankelinen allianssi muodostettiin v. 1846, niin ei se ole kyennyt suorittamaan tarkoitustaan, koska se ei ole tiennyt miten toimia. Ainoastaan nimeen nähden

yhtyivät lahkot allianssiin, ja siksi he ovat työskennelleet toinen toistaan vastaan. Allianssin ulkopuolella olevien lahkojen selitettiin olevan ilman valtuutta; ja nämä puolestaan vaativat evankelista kirkkoa näyttämään, missä se oli saanut vallan saarnata. Siitä johtui, ettei kuvalla ollut voimia; se poljettiin alas; ja saadaksean eloa — elämän — se tarvitsee apostolisen perintöoikeuden; sillä täytyy olla joku perustus toiminnalleen.

Raamattu osoittaa, että Englannin kirkko tulee läheiseen yhteyteen evankelisen allianssin kanssa ja antaa sille oikeuden saarnata. Tämän yhtymisen perustuksella se kykenee sanomaan: ”Meillä on apostolinen valtuus saarnata. Älköön kukaan saarnatko ilman meidän hyväksymistämme.” Tämä heidän toimenpiteensä kerrotaan Ilm. 13:17:ssä. Ei kenenkään sallita ostaa tai myydä henkisellä torilla henkisiä asioita, ellei hän omaa pedon merkkiä tai kuvan merkkiä.

Ilm. 16:13:ssa mainitaan väärä profeetta toisena esityksenä kuvasta — evankelisen allianssin eläväksi tehtynä tuloksena, joka on saanut kirkkoyhtymän muodon ja jolla on meidän päivinä suuri määrä eloisuutta. Voimmeko odottaa sen saavan enemmän sitä, on asia, jonka saamme myöhemmin nähdä. Raamattu osoittaa selvästi, että pedon kuva saa niin suuren voiman, että se voi tehdä samoja asioita kuin roomalaiskatolinen kirkko menneinä aikoina; ja että nämä kaksi järjestelmää, katolilainen ja protestanttinen, hallitsevat sivistynyttä maailmaa väkivallalla maallisen vallan — lohikäärmeen — kautta.

”Kolme saastaista henkeä, sammakon muotoisia”

Raamattu kertoo meille, että tähän tulokseen johdutaan kirkon ja valtion yhdistyneitten voimien antamien lausuntojen perustuksella. ”Lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtee kolme saastaista henkeä, sammakon muotoisia.” Tässä raamatunpaikassa tarkoittaa henki oppia — saastaista oppia — väärää oppia. Jokainen näistä järjestelmistä lausuu samoja asioita, ja nämä lausunnot aiheuttavat maan kunin-gasten kokoontumisen suureen Harmagedonin taisteluun.

Oikein ymmärrettyinä ovat Raamatun esikuvat hyvin voimakkaita, ja aina on läheinen yhteys itse esikuvan ja asian välillä, jota esikuvataan. Kun pyhä Raamattu käyttää sammakoita esittämään erityisiä oppeja, niin voimme olla vakuutetut, että sovellutus on paikallaan. Vaikkakin sammakko on pieni eläin, pullistaa se kuitenkin itseään, kunnes se miltei puhkeaa ponnistukseen ollakseen jotakin. Sammakko näyttää hyvin viisaalta, vaikkakaan se ei tiedä paljon mitään. Sitten sammakko kurnuttaa, milloin ikänä se haluaa saada äänen syntymään.

Sammakon kolme pääominaisuutta ovat siis pöyhkeileväisyys, sellainen ulkomuoto, joka näyttää omistavan suuremman viisauden ja tiedon kuin muut, sekä sen alituinen kurnutus. Sovittamalla nämä piirteet Jumalan sanan kuvaukseen me opimme, että maallisesta vallasta, katolilaisesta kirkosta ja protestanttisten kirkkojen yhtymästä lähtevät samat opit. Kaikissa on henki kerskuva: otetaan muitten yläpuolella olevan tiedon ja viisauden ulkomuoto; kaikki ennustavat niitä hirveitä seurauksia, jotka ovat tuloksena, ellei heidän neuvojaan totella. Kuinka eroavia uskontunnustukset lienevätkin, jätetään nämä eroavaisuudet huomioon ottamatta sen yleisen ajatuksen perustuksella, ettei mitään vanhaa pidä häiritä, ei tutkia eikä hylätä.

Ei anneta minkään asian häiritä — ei sen, että kirkko omaisi jumalallisen valtuuden, eikä myöskään sen, että kuninkaat omaisivat jumalallisen oikeuden kirkoista riippumatta; sillä molemmille annetaan kannatusta. Jokainen henkilö tai oppi, joka on ristiriidassa näitten kerskaavien, epäraamatullisten väitteiden kanssa, tuomitaan huonoksi sammakoiden suussa, jotka kurnuttavat saarnatuoleista, puhujalavoilta ja uskonnollisten ja tavallisten sanomalehtien palstoilta. Muutamien jaloimmat tunteet kuristetaan saman pahan hengen viisastelun perustuksella, joka puhui ylipappi Kaifaan kautta Herrastamme Jeesuksesta. Kuten Kaifas selitti rikoksen tekemisen soveliaaksi vastoin sekä inhimillistä että jumalallista oikeutta päästäkseen vapaaksi Jeesuksesta ja hänen opeistaan, siten nämä sammakon kaltaiset henget hyväksyivät minkälaisen periaatteitten rikkomisen tahansa välttämättömänä itsepuolustukseksi.

Jokainen tosi kristitty häpeää luodessaan historian lehdillä katseensa taaksepäin ja nähdessään, mitä kauheita töitä tehtiin Jumalan ja vanhurskauden nimessä ja Herramme Jeesuksen nimessä. Meidän ei tule hetkeksikään ajatella, että nämä sammakkohenget eli opit olisivat kaikki pahoja, vaan pikemminkin, että ne ovat pöyhkeän puhettavan ja kopeuden oppeja, jotka esittävät itsensä hyvin viisaiksi ja suuriksi, omatessaan vuosisatojen kannatuksen takanaan. Lohikäärmeen suusta tulee oppi kuninkaitten jumalallisesta oikeudesta: ”Älkää katsoko historian esiripun taakse nähdäkseenne, mistä kuninkaat ovat saaneet tämän oikeuden. Hyväksykää oppi, sillä ellette tee sitä, ja jos ihmiset tarkastavat asioita, niin syntyy hirmuinen vallankumous, ja kaikki menee nurin!”

Peto ja väärä profeetta kurnuttavat samalla tavalla. Katolilainen kirkko sanoo: ”Älkää katsoko taakseenne! Älkää kysykö mitään kirkon suhteen!” Myös protestantit sanovat: ”Me olemme suuria, me olemme viisaita, me tiedämme koko joukon asioita. Pysykää hiljaa! Kukaan ei silloin tiedä, ettette tiedä mitään.” Kaikki sanovat (kurnuttavat): ”Me sanomme teille, että jos te sanotte jotakin nykyisiä järjestelmiä vastaan, niin silloin tapahtuu kauheita asioita.”

Valtiolliset puolueet kuuluvat tähän esikuvaan. Kaikki selittävät: ”Jos muutos tulee, niin se merkitsee kauheaa onnettomuutta!” Muutamilla on selkärankaa ja toisilla maallinen voima tukenaan, mutta yhteisesti kurnuttavat he kansalle, että jos tulee muutoksia, niin se merkitsee nykyisen olemassa olevan häviötä. Meidän päiviemme kielellä on ”seisokaa alallanne!” sekä kirkon, että valtion määräys, mutta kansat alkavat liikkua pelosta. Pedon, lohikäärmeen ja väärän profeetan kurnuttaminen saa maan kuninkaat nousemaan ja kokoontumaan Harmagedonin taisteluun ja häviöön.

Kirkolliset kuninkaat ja ruhtinaat pappisseurueineen ja uskollisine liittolaisineen kokoontuvat lujaan — protestanttisten ja katolilaisten — rintamaan. Valtiolliset kuninkaat ja ruhtinaat, hallitusmiehet ja kaikki korkeassa asemassa olevat aseenkantajineen ja puolustajineen seuraavat rivissä samalle puolelle. Rahakuninkaat ja liikeruhtinaat ja kaikki, joihin he voivat vaikuttaa jättiläismäisimmillä voimilla, mitä koskaan on maailmassa ollut, yhtyvät samalle puolelle tämän ennustuksen mukaan. He eivät kumminkaan ymmärrä, että he tulevat Harmagedoniin; kuitenkin, merkillistä kyllä, muodostaa osan heidän huutoaan: ”Tulkaa yhteen Harmagedoniin!”

Puhuessaan meidän päivistämme Herramme selittää: ”Ihmiset menehtyvät pelätesään ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa maanpiiriä; sillä taivasten voimat järkkyvät.” (Luuk. 21:26) Euroopan kuninkaat eivät tiedä mitä tehdä. Kaikkea lahkolaisuutta horjuteen: moni Jumalan kansasta on hämmästynyt.

Sammakkohenkien kurnutus eli opit kokoavat rahan, valtion, uskonnon ja teollisuuden kuninkaat ja ruhtinaat suureksi sotajoukoksi. Kurnuttamisen elvyttämä pelon henki ruoskii muutoin hyvien ja järkevien ihmisten intohimot raivoon – epätoivoon. Näitten pahojen henkien, pahojen oppien sokeassa seuraamisessa ovat he valmiit uhraamaan elämän ja kaiken sille alttarille, jonka he erehdyksestä otaksuvat Jumalan järjestämäksi oikeuden, totuuden ja vanhurskauden alttariksi.

Moni jalo ihminen tässä suuressa sotajoukossa ottaa aseman, joka on aivan päinvastainen sille, mitä he tahtoisivat. Vähäksi aikaa vapauden ja edistyksen pyörät käännetään taaksepäin, ja keskiaikaista tukahduttamista pidetään välttämättömänä itsesäilyttämiseksi nykyisen asiointilan tukemiseksi ja uuden, Jumalan määräämän järjestyksen estämiseksi, vaikkakin sen aika on tullut. Vieläpä sellaisetkin, jotka voivat olla Jumalan kansaa, eivät pysähdy ajattelemaan, onko se hänen tahtonsa, että asiat jatkuvat niin kuin ne ovat olleet kuluneen kuuden tuhannen vuoden aikana. Raamattu sanoo, ettei se ole Jumalan tahto, vaan että tapahtuu suuri kukistuminen, jotta uudet asiat voisivat tulla tilalle.

Raamatusta saamamme käsityksen mukaan tulevat Harmagedonin yhdistyneet voimat hetkeksi riemullisesti voittamaan. Puhevapaus, vapaa posti ja muut vapaudet, jotka meidän päivinämme ovat tulleet kansan laajojen kerrosten osaksi, lakkautetaan häikäilemättä välttämättömyyden pakosta, Jumalan kunniaksi, kirkon määräyksestä jne. Varaventtiili suljetaan, ja siten lakkaa ulospursuavan höyryn synnyttämä ääni häiritsemästä maan kuninkaita, ja kaikki näyttää tyyneltä – kunnes tapahtuu suuri yhteiskunnallinen räjähdys, joka Ilmestyskirjassa kuvataan maanjäristyksenä. Kuvakielessä merkitsee maanjäristys yhteiskunnallista maanjäristystä ja Raamattu vakuuttaa, ettei koskaan ennen ole sellaista tapahtunut. (Ilm. 16:18,19) Katso Herramme viittausta siihen Matt. 24:21.

Herramme suuri sotajoukko

Raamattu osoittaa, että Jumalan voima astuu tässä kohdassa esiin ja kokoaa järjestyneet joukot Harmagedoniin – hävityksen vuorelle. (Ilm. 16:16) Asia, jota he koettavat yhtymällään, yhdistymisellään estää, on juuri se, jota he jouduttavat. Raamattu kertoo meille, että Jumalaa edustaa Messias, ja että hän on joukkojen puolella. ”Siihen aikaan nousee Miikael” – Jumalan kaltainen – Messias. (Dan. 12:1) Hän ottaa valtiuden. Hän ottaa haltuunsa valtakuntansa tavalla, jota vähän ovat etsineet monet niistä, jotka väärin ovat väittäneet muodostavansa hänen valtakuntansa ja saaneensa häneltä vallan hallita hänen nimessään ja hänen asemastaan.

Herramme selitti, että me olemme sen palvelijoita, jota palvelemme. Muutamat voivat palvella Saatanaa ja eksytystä, vaikka väittävätkin palvelevansa Jumalaa ja vanhurskautta; ja muutamat voivat palvella tietämättään, kuten Saulus Tarsolainen teki, joka todella ”luuli tekevänsä palveluksen Jumalalle” vainotessaan seurakuntaa. Toiselta

puolen pitää tämä periaate myös paikkansa. Kuten maallinen kuningas ei pidä itseään edesvastuussa jokaisen hänen taistelussaan sotivan sotilaan siveellisestä luonteesta, niin ei Herrakaan mene takuuseen kaikkien niiden siveellisestä luonteesta, jotka ovat antautuneet taistelemaan hänen puolestaan jossakin kysymyksessä. Sen palvelijoita he ovat, jota he palvelevat, olkoot sitten kiihottavat vaikuttimet ja syyt mitkä tahansa.

Sama periaate soveltuu tulevaan Harmagedonin taisteluun. Jumalan puoli tässä taistelussa on kansan puoli; ja juuri tätä kuvaamatonta joukkoa, kansaa, kiihotetaan taistelun alussa. Kaikenkaltaiset kohtuulliset ja kohtuuttomat anarkistit, sosialistit ja kuumaveriset radikaalit ovat taistelun eturintamassa. Se, joka tuntee sotilaselämää, tietää, että suuri sotilasjoukko on kokoonpantu kaikista luokista.

Rajoitus tekee joukot rauhattomiksi, mutta ne tuntevat heikkoutensa verrattuna rahan, yhteiskunnan, uskonnon ja valtion kuninkaisiin ja ruhtinaihin, joilla silloin on valta käsissään. Köyhälistön ja keskiluokan enemmistö pitää parempana rauhaa mistä hinnasta tahansa. Joukoilla ei ole mitään halua anarkiaan. Ne käsittävät todellakin, että pahinkin hallitus on parempi kuin ei mikään. Joukot etsivät vapautusta äänestyksen avulla haluten rauhallisesti poistaa pahan uudistamalla maan asiat siten, että yksityisoi-keudet ja edut ja tarpeet asetetaan kansan käsiin yhteiseksi parhaaksi. Huippu saavutetaan, kun tähänastiset oikeuden ylläpitäjät tulevat lainrikkojiksi ja vastustavat enemmistön äänestyksen kautta lausumaa tahtoa. Tulevaisuuden pelko ahdistaa ruoskana hyvää tarkoittavat joukot epätoivoon, ja tuloksena on anarkia, kun sosialismi ei voi tehdä tehtäväänsä.

Herran pyhien ei pidä lainkaan olla taistelussa mukana. Jumalan vihkiytynyt kansa, joka sydämissään ikävöi Messiaan valtakuntaa ja ihanaa riemuvuotta ja ennalleenasettamista, jolloin se perustetaan, odottaa kärsivällisesti Herran aikaa ja odottaa sitä nurisematta. Puhdistettuine ja palavine lamppuineen eivät pyhät ole pimeydessä lähellä olevan taistelun tärkeisiin tapahtumiin nähden; mutta he ovat hyvällä mielellä, tietäen, että lopputulos kuvataan ”vahvassa profeetallisessa sanassa”, ja he tekevät hyvin, ”kun ottavat siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta kynttilästä, kunnes päivä valkenee.” — 2 Piet. 1:19

Nyt nousee kysymys: Miksi ei Jumala lähettänyt valtakuntaansa aikaisemmin? Miksi Harmagedon on välttämätön? Me vastaamme, että Jumalalla on omat aikansa ja hetkensä, ja että hän on määrännyt suuren seitsemännen tuhatvuotispäivän Kristuksen hallituspäiväksi. Jumalan viisaus on pidättänyt meidän päiviimme asti suuren tiedon ja taidon, joka synnyttää samalla kertaa miljoonien omistajia ja tyytymättömiä. Jos Jumala olisi nostanut tietämättömyyden verhoa tuhat vuotta aikaisemmin, olisi maailma järjestäytynyt Harmagedonin taisteluun tuhat vuotta aikaisemmin. Jumala ei tuonut valoon näitä asioita ennen nykyistä aikaa, koska hänen suunnitelmassaan on eri puolia, joista kaikki kärjistyvät samaan aikaan. Hyvytydessään Jumala kätki ihmiskunnan silmät, kunnes Harmagedoniin kokoontuminen tapahtuisi juuri ennen kuin Messias ottaa suuren valtansa ja alkaa hallituksensa. — Ilm. 11:17,18

Jumalan lasten tulisi olla suuresti kiitollisessa mielentilassa kaiken hyvän Antajaa kohtaan. Heidän tulisi varustautua ottamaan vastaan suuri tuleva myrsky ja pysyä aivan

tyyninä välttämättä sopimatonta sekaantumista sekä rikkaitten että köyhien puolelle. Me tiedämme ennakolta, että Herra on kansan puolella. Hän juuri taistelee Harmagedonin taistelun, ja hänen välikappaleenaan on tuo ihmeellinen sotajoukko – kaikki luokat. Kun hänen yhteiskunnallinen, suuri maanjärjestyksensä tulee, niin ei silloin ole ainoastaan kourallinen anarkisteja, vaan kapinaan nouseva kansa, kukistamassa sitä suurta valtaa, joka on kuristanut sitä. Itsekkyys on kaiken pohjalla.

Ei vielä, vaan kohta

Neljäkymmentä vuotta ovat Harmagedonin voimat järjestäytyneet molemminpuoliseen taisteluun. Lakot, työsulut ja metelit, suuret ja pienet, ovat olleet ainoastaan satunnaisia taisteluita, kun sotaakäyvät ovat kulkeneet toinen toistensa tien ylitse. Ikävät paljastukset Euroopan hoveissa ja sotajoukoissa sekä samanlaiset Amerikan vakuutusyhtiöissä, trusteeissa ja hoveissa ovat horjuttaneet yleisön luottamusta. Dynamiittiräjähdykset, joista vuorotellen on syytetty työntekijöitä ja työnantajia, ovat olleet omiaan tekemään toisia epäluuloisiksi. Katkerat ja vihaiset tunteet molemmin puolin tulevat yhä enemmän ilmi. Taistelurintamat alkavat päivittäin tulla yhä enemmän näkyviin. Kuitenkaan ei Harmagedonia voida vielä taistella.

Pakanain aikoja on vielä kaksi vuotta jäljellä. Pedon kuvan täytyy vielä saada elämä – voima. Sen täytyy muuttua pelkästä koneistosta eläväksi voimaksi. Protestanttien yhtymä käsittää, että sen järjestö on edelleen hyödytön, kunnes se saa elonvoiman – kunnes sen saarnaajien suoranaisesti tai epäsuorasti tunnustetaan omaavan apostolinen määräys ja valtuus opettaa. Ennustus osoittaa, että tämä tulee kaksisarviselta pedolta, jonka uskomme kuvaannollisesti esittävän Englannin kirkkoa. Hirmuvaltainen protestanttilaisuuden ja katolilaisuuden toiminta, jolloin ne yhteisesti sortavat ihmiskunnan vapauksia, odottaa kuvan eläväksi tekemistä. Se voi tapahtua pian ...

Vielä täytyy toisenkin asian tapahtua. Vaikka juutalaiset vähitellen tulvivat Palestiinaan, ottaen vähitellen haltuunsa Kanaan maan, ja vaikka uutiset tietävät kertoa, että yhdeksäntoistamiljoona miestä on jo siellä, niin vaatii kuitenkin ennustuksen täyttymisen, että ilmeisesti suurempi luku rikkaita juutalaisia on muuttanut sinne, ennen kuin Harmagedonin huippu saavutetaan. Aivan varmaan uskomme, että ”ahdistuksen aika Jaakobille” pyhässä maassa tulee juuri Harmagedonin päättyessä. Silloin Messiaan valtakunta alkaa tulla näkyviin. Siitä alkaen nousee Israel asteittain lupauksen maassa menneisyyden tuhkasta siihen suuruuteen, joka mainitaan ennustuksessa. Sen Jumalan määräämien ruhtinasten kautta alkaa Messiaan kaikella vallalla varustettu valtakunta, vaikkakin näkymättömänä, vierittää pois kirousta ja nostaa ihmiskuntaa sekä antaa kaunistusta tuhkan sijaan.